

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716205963
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5716205963.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkyne: C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., ul. V. č. XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom Bratislava, ul. Kubániho č. 16, IČO: 47 233 516, o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/193/2016-192 zo dňa 12. februára 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 15C/193/2016-217 zo dňa 23. apríla 2018, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdzuje.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 15C/193/2016-192 zo dňa 12.02.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 15C/193/2016-217 zo dňa 23.04.2018 rozhodol, že úvery poskytnuté na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500032565 zo dňa 30.09.2013 a zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500035224 zo dňa 14.11.2013 sú bezúročné a bez poplatkov (výrok I.). Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, ods. 3, § 51 ods. 1, 2, § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv o revolvingovom úvere, ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“.

V prvom rade poukázal súd na ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného od 01. 01.2018, § 137 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“, § 25g zák. č. 129/2010 Z. z. a konštatoval, že v zmysle uvedeného bolo možné v rámci úpravy § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. rozšíriť žalobu o určenie, že úvery, ktoré boli poskytnuté na základe zmlúv sú bezúročné a bez poplatkov. Išlo o žalobu podľa § 137 písm. d/ C. s. p., kedy osobitný zákon, t. j. zák. č. 129/2010 Z. z. umožňuje domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov. Ďalej z predložených zmlúv o revolvingovom úvere podľa súdu jednoznačne vyplýva, že neboli individuálne dojednané. Išlo o formulárovo pretlačené zmluvy, ktoré neumožnili žalobkyni ako spotrebiteľovi ich modifikáciu. Išlo o spotrebiteľské zmluvy.

Pri zmluve o revolvingovom úvere č. 8500035224 (č. 11 spisu) na základe písomnej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - zmluvy o revolvingovom úvere v bode 5. žalobkyňa navrhla uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým limitom 1.200 eur a jeho splácaním v 36 mesačných splátkach po 68,12 eur, predpokladanej RPMN za úver 70 %, ročnej úrokovej sadzbe

úveru 70 %, priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) za úver 46,06 %. Žalobkyňa ďalej požiadala v žiadosti o poskytnutie revolvingu 686,65 eur, pri predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu 60,27 %, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 68,44 %. Žiadosť bola žalobkyňou podpísaná dňa 13.11.2013. Žalobkyni bolo Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 14.11.2013 schválený úver 1.200 eur pri RPMN za úver 69,69 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70 % a priemernej RPMN za úver 46,06 %. Bol jej schválený revolving vo výške 686,65 eur pri predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu 60,27 %, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 68,44 %. Uvedené údaje boli následne žalovaným na základe tohto oznámenia doplnené do bodu 6. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru tak, že tu bol nesúlad s oznámením o schválení veriteľa v časti uvedenia: RPMN za úver, predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu. Úverová zmluva je dvojstranný úkon, na základe ktorého dochádza k vzniku, zmene alebo zániku súkromno-právnych vzťahov. Zmluva vzniká na základe zhodného prejavu vôle zúčastnených osôb. Dvojstranná zmluva vzniká na základe návrhu na uzavretie zmluvy a prijatia návrhu na uzavretie zmluvy. Pokiaľ návrh na uzavretie zmluvy a jej prijatie zodpovedajú náležitostiam vyžadovaným zákonom a zodpovedajú skutočnej vôli konajúcich osôb, dochádza k platnému vzniku zmluvy. Zmluvný konsenzus účastníkov zmluvy má právotvorné účinky. Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne. V danom prípade ide o nepochybne spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN. Výška RPMN je iná v návrhu na uzavretie zmluvy, ako je v akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná. Podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. V danom prípade teda podľa § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka vyplýva, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Výška RPMN bola v prejednávanej veci nepochybne uvedená v akceptácii odchyľne ako v návrhu na uzavretie zmluvy, a preto neobstojí ani možná aplikácia druhej vety § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to, že prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Z uvedených dôvodov dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže chýba bezvýhradná akceptácia návrhu a k zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a poskytnutý bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pri zmluve o revolvingovom úvere č. 850003256 (č. I. 33 spisu) na základe písomnej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere v bode 5. žalobkyňa navrhla uzatvorenie zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru s úverovým limitom 1.500 eur a jeho splácaním v 24 mesačných splátkach po 103,70 eur, predpokladanej RPMN za úver 70 %, ročnej úrokovej sadzbe úveru 70 %, priemernej RPMN za úver 46,06 %. Žalobkyňa ďalej požiadala v žiadosti o poskytnutie revolvingu 1.070,96 eur, pri predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu 57,48 %, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 63,16 %. Žiadosť bola žalobkyňou podpísaná dňa 27.09.2013. Žalobkyni bolo Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 30.09.2013 schválený úver 1.500 eur pri RPMN za úver 69,72 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70 % a priemernej RPMN za úver 46,06 %. Bol jej schválený revolving vo výške 1.007,96 eur pri predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu 37,25 %, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 63,16 %. Následne okresný súd odôvodnil rozhodnutie rovnakými dôvodmi ako pri zmluve o revolvingovom úvere č. 8500035224.

Súd ďalej mal za to, že z predložených zmlúv o revolvingovom úvere vyplýva, že tieto neobsahujú ani jasné a zrozumiteľné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, splátok úrokov a iných poplatkov. Neobsahujú ani poradie, ako by sa mali splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Tieto zmluvy neobsahujú ani konečnú splatnosť úveru, a preto tieto úvery aj z týchto dôvodov treba považovať za bezúročné a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

Na základe toho súd dospel k tomu záveru, že vyššie uvedené revolvingové zmluvy sú jednak spotrebiteľské úvery, ktoré je možné považovať v takom stave za bezúročné a bez poplatkov. Súd preto určil vo výroku rozsudku, že považuje obidva úvery za bezúročné a bez poplatkov.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy ako aj neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere ako celku, určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 100 %. Úspech žalobkyne predstavuje výrok súdu o určení neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy a o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje podľa názoru súdu 75 %. Úspech

žalovanej predstavuje časť žalobného návrhu, ktorú súd zamietol, čo v percentuálnom vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 25 %. Čistý úspech žalobkyne predstavuje 50 % (70 % - 25 %). Žalobkyni by tak vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, avšak žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že trovy konania nežiada, preto súd žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol napadnúť rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

Napádal záver súdu o tom, že nedošlo k dohode o hodnote RPMN nakoľko údaj RPMN sa v zmysle platnej právnej úpravy, a tiež aj rozhodovacej činnosti súdov ani dohodnúť nedá. Vytýkal súdu, že pri rozhodovaní vôbec neprihliadal na ust. zák. č. 129/2010 Z. z. s ním súvisiacej právnej úpravy. Následne citoval ust. § 2 písm. i/, § 9 ods. 2 písm. j/, § 19 zák. č. 129/2010 Z. z. a prílohy č. 2 k zák. č. 129/2010 Z. z. V tejto súvislosti uviedol, že údaj o RPMN sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. Ak sa nedá dohodnúť, potom ho nemožno v zmysle § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka ani navrhnúť a ani akceptovať. Zák. č. 129/2010 Z. z. a ani iný právny predpis neurčujú, že pôjde o dohodnutý údaj, ale o vypočítaný ukazovateľ. Zákon určuje aj to, kedy sa tento údaj má vypočítať - v čase uzavretia zmluvy o úvere (a nie napr. v čase podania žiadosti o úver, čo sa súd mylne domnieva ak vychádzal z toho, že medzi stranami sporu nedošlo k dohode o RPMN, pretože žalobca navrhol iný údaj a on v prijatí návrhu uviedol zasa iný). Ak teda tento údaj nie je možné dohodnúť, potom sa nedá použiť ani ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z rozsudku tak podľa žalovaného nevyplývajú žiadne dôvody, podľa ktorých mal za preukázané, že ide o dohodnuteľný údaj pričom až na základe takéhoto konštatovania (podporeného nejakou právnou normou) by mohol pristúpiť k aplikácii § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného ak by neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zák. č. 129/2010 Z. z., teda neurčil by ho výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“) uvedenou v bode 5 každej zmluvy by porušil zák. č. 129/2010 Z. z. Porušenie by práve vyplávalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zák. č. 129/2010 Z. z. Žalovaný poukázal na to, že vyššie tvrdené ohľadne „dohody“ údaj o RPMN potvrdil Krajský súd Prešov v uznesení sp. zn. 3Co/106/2016 z 03.11.2016 a Krajský súd Trenčín v uznesení sp. zn. 5Co/839/2016 z 29.06.2016. Odvolanie proti výroku o trovách konania žalovaný odôvodnil tým, že ide o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej. Navrhol preto napadnúť rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadрила.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd uvádza, že v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p. je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi.

6. V posudzovanej veci okresný súd rozhodol, že úvery poskytnuté na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500032565 zo dňa 30.09.2013 a zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500035224 zo dňa 14.11.2013 sú bezúročné a bez poplatkov.

7. Podľa ust. § 137 písm. d/ C. s. p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Od 01.01.2018 nadobudol účinnosť článok XII bod 39 zákona č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z. V tomto článku sa zákon o spotrebiteľských úveroch dopĺňa v § 11 o nový odsek 4, ktorý znie: Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. 18ba/“. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba znie: § 137 ods. c/ a d/ Civilného sporového poriadku. Dôvodová správa k tejto zmene uvádza, že s ohľadom na zavedenie obsahu žaloby podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení

právnej skutočnosti, ak tak vyplýva z osobitného predpisu, sa zavádza novým ustanovením možnosť spotrebiteľa podať žiadosť o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na uvedené je podľa odvolacieho súdu žaloba o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov prípustná s poukazom na ust. § 137 písm. d/ C. s. p.

8. Odvolací súd v prvom rade poznamenáva, že právne posúdenie zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným ako vzťahu spotrebiteľského a vyplývajúceho zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy ani samotným žalovaným v odvolaní spochybnené a namietané nebolo.

9. Pre spotrebiteľský úver sa v zákone o spotrebiteľských úveroch z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy a obsahové náležitosti zmluvy sú vymedzené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Ustanovenie § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodržiava iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutnými podstatnými obsahovými náležitosťami zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda k podstatným obsahovým náležitosťam zmluvy. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi čo i len jednu z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. Žalovaný v odvolaní napádal len záver súdu týkajúci sa náležitosti údajov o RPMN v zmluvách.

11. Súd prvej inštancie preto správne venoval pozornosť skúmaniu zmluvných podmienok z hľadísk a kritérií spotrebiteľského práva a to najmä v kontexte obligatórnych zákonných požiadaviek obsahových náležitostí spotrebiteľského úveru vyplývajúcich z osobitnej právnej úpravy spotrebiteľských úverov - zák. č. 129/2010 Z. z. v znení v čase uzavretia konkrétnej zmluvy. Mal zistené, že výška RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z.) je iná v návrhu na uzavretie zmlúv, ako v ich akceptácii. Dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie keďže chýba bezvýhradná akceptácia návrhu a k zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absencia povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a úver treba považovať za bezúročný a poskytnutý bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv). Konštatoval tiež, že predložené zmluvy neobsahujú ani jasné a zrozumiteľné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, splátok úrokov a iných poplatkov. Neobsahujú ani poradie, ako by sa mali splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami (§ 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z.). Napokon zmluvy neobsahujú ani konečnú splatnosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z.).

12. Odvolací súd k záverom okresného súdu dodáva, že RPMN predstavuje porovnateľné číslo slúžiace spotrebiteľovi na orientáciu v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdenia výhodnosti poskytnutého úveru. Z obsahu zmluvy zo dňa 30.09.2013 ako i zo dňa 14.11.2013 je nepochybné štruktúrovanie na časť 5. - Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere, ktoré vyplnila žalobkyňa a časť 6. - Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere, ktoré vyplnil žalovaný. Označenie týchto častí pri ich gramatickom výklade potvrdzuje záver, že výsledok kontraktácie sporových strán je vyjadrený v časti 6, ktorá definuje jednotlivé parametre úveru - jeho výšku, splatnosť (počet splátok), výšku mesačnej splátky (vrátane úrokov), celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť, RPMN, ročnú úrokovú sadzbu, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov. V spojitosti s uzavretou zmluvou o úvere predložil žalovaný dlžníkovi následne Oznamenie o schválení úveru z 27.09.2013, resp. 14.11.2013, ktoré obsahuje jednotlivé náležitosti úveru. Uvedené oznámenie bolo formulované jednostranne žalovaným ako veriteľom, nie je podpísané druhou zmluvnou stranou, a preto jeho použitie na účely skúmania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo prípustné (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/107/2016). Zjavne ide o dokument jednostranne informujúci dlžníka o schválení úveru. Navyše žalovaný nepreukázal, že takýto jeho návrh stelesnený práve v citovanom „Oznámení“ vôbec žalobkyňi doručil. Aj vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že keďže žiadosť/zmluva obsahuje rozdielne údaje o revolvingovom úvere, v konečnom dôsledku to znamená, že zmluva neobsahuje údaj o revolvingovom úvere. Sú teda splnené podmienky pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv.

13. Námietku žalovaného v odvolaní spočívajúcu v tom, že namieta, že v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. údaj o RPMN sa dohodnúť nedá a ani zákon neurčuje, že pôjde o dohodnutý údaj, ale o vypočítaný ukazovateľ, považuje odvolací súd za účelovú. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že uzavretá zmluva neobsahuje údaj o RPMN to práve z dôvodu, že v žiadosti zmluve sú uvedené dva údaje o RPMN. Odvolací súd je toho názoru, že za takejto situácie nemožno mať za to, že by zmluva takýto údaj obsahovala, pričom zároveň je nespochybniteľné, že údaj o RPMN má byť v zmluve uvedený spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti v čase uzatvárania zmluvy zmluvnými stranami, a to z dôvodu predovšetkým právnej istoty spotrebiteľa, ktorý s prihliadnutím aj na tento údaj má možnosť rozhodnúť sa, či zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrie, alebo takúto zmluvu neuzavrie.

14. Nakoľko žalovaný ostatné náležitosti zmlúv (údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, splátok úrokov a iných poplatkov a údaj o konečnej splatnosti úveru) v odvolaní bližšie nenamietal odvolací súd ich správnosť/nesprávnosť nepreskúmal.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalobkyňa a to v celom rozsahu, preto jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).